

Megjelenik mindennap a délutáni órákban.

Előfizetési díj:

Egész évre 12 ft; félre 6 ft, évenyegyre 3 ft o. é.

Melyben előfizethet Demjén L. és Keresztény Pál urak kereskedésében, hol egyes számlák is kaphatók.

Szerkesztői szállás: belső-tordozca 122. sz. Kiadó-hivatal: A tanácsház mellett, az emelet hátsó részében.

KOLOZSVÁRI KÖZLÖNY

POLITIKAI ÉS KÖZGAZDÁSZATI NAPILAP.

Hirdetési díj: öt hasábos garmond sorát 6 kr s egyszeri beiktatás után 30 kr, helyegdíj.
Hirdetések felvételnek: Helyben: a kiadóhivatalban, Demjén László könyv- és Keresztény Pál papírkereskedésében. Pesten: Zeisler M. (Királyutca 60. sz.) Bécsben: Haasenstein és Vogler (Neuer-Markt 11. sz.) Oppelk Alajosnál (Wollzeile 22. sz.) Rudolf Mosse ö. Zeitungs-Agent (Stadt-Seilerstätte 2.) Süddeutsche Annoncen Expedition Stuttgart.
Nyitlittl cikkek: sora után 20 kr. előleg beküldése mellett a szerkesztőséghez czimzendők.
Előfizetések a hirdetési díjak a vidékről a szerkesztőséghez küldendők be.

Egy pár őszinte szó

Kolozsvár városa szabadelvű, értelmes és higgadt polgáraihoz.

Mindjárt itt a percz, midőn a szavazó urna előtt meg kell jelenni a polgártársak. Mindjárt itt az idő, melyben alkalma lesz Kolozsvár városának a nagy Magyarországnak a külföld előtt magát bemutatni úgy, mint az értelem, méltóság és józan haladás egyik zászlóvivőjét; de fogja mutatni, mint méltó testvérét Budapestnek, mely ikerváros Európa helyesléseivel találkozott akkor, midőn a közelebb megejtett képviselőválasztásnál Deák Ferencz nagy hazánkba által inaugurált politika bajnokait ültette a képviselői székekre. Igen, Buda-Pest oly egyéneket ajándékozott meg bizalmával, kik a mérsékelt, de biztos, haladás apostolai, kik a hosszas küzdelem és szenvedés árán megszerzett alapon tovább építeni akarnak, kik edes hazánk hajóját többé semmi viszontagságnak kitenni nem óhajják, hanem minden igyekezeteket arra irányozzák, hogy azt biztosan bevezessék azon kikötőbe, hol e haza minden nyelvű és vallású fia büszkén és boldogan fogja kiálthatni: „én a magyar állam polgára vagyok“.

E korszak bekövetkeztét siettetni fogjátok ti is polgártársak az által, ha e hó 4-én szavazatokat oly egyénekre adjátok, kik a közjogi alap megváltoztatását nem engedik meg; még pedig azért nem

1-ször: mert a magyar ember szava írás nélkül is kontraktus, azt megszokta tartani; hogyne tartaná meg tehát az írásbeli, közjogi kontraktust, melynek ideje ugy is csak 5 év múlva telik ki;

2-or: azért nem, mivel nekünk minden áron idő és béke kell, hogy munkálhassunk;

3-or: azért nem, mert Deákunk szavai szerint: „igyekezzünk, s Isten segítségével 5 év alatt a nevelés, ipar, honvédelem sat. terén nagy előhaladást tehetünk, s ez által erősödve annak idejében a lejárt 10 éves kontraktus helyett készítenő új szerződésbe még kedvezőbb feltételek ígátását követelhetjük.“

Tisztelt polgártársak! e politikai hitvallás vezessen titeket a szavazó-asztalhoz, s nem tekintve egy vagy más által hiangsúlyozott személyes avagy szakérdekre, felemlít föl nyíltan szavazatok azon két egyénre, kik a közjogi alapot nem támadják meg, és a kik ez alkalommal Kolozsvár város képviselőjelöltjei a Deák-párt részéről.

Nem személyes, nem iparos, hanem országos közjogi kérdés ez uraim, t. polgártársak! ezért tehát erős akarat, szilárd elhatározással tömörüljünk mellé, ezt kiáltván legjobb meggyőződésünkkel: „éljen a Deák-párt!!! éljenek gr. Péchy és Hajós képviselőjelölteinkei!!!“

Egy régi honvéd.

A magyar ipar és kereskedelem érdekeinek védelmét nem bízhatjuk Ráth Károlyra!

(Ss.) Ma már a tudomány értéke is a szerint növekszik, a mint különböző ágai, szakmái közéletben is hasznosoknak bizonyulnak; az az, ha tapasztaljuk, hogy az elvont okoskodás kutatásai oly élő tényezőknek szolgálnak szilárd alapjául, mely a nemzeteket az anyagi és szellemi gyarapodás lépésim felebb és felebb vezeti, a polgárosító törekvésedés céljának megközelítésére segítvén az emberiséget.

A legszelesbörű, legkülönfélébb elágazásu, legfontosabb, de egyszersmind leghasznosabb tudomány a nemzetgazdaság; felkarolja ez nemcsak az ipar, kereskedelem és gazdaság életérdekeit, hanem a politika és közhatalmzat minden ágait is úgy, hogy a mely állam nem követi célzzerű nemzetgazdasági elveket, annak mind bel, mind külpolitikája csak is az illető ország és nemzet megrontására, megbuktatására vezethet.

Az ipar érdekeinek biztosítása a politika és ezzel mindenben kapcsolatos nemzetgazdaság főfeladata. Hogy mily fontos az ipar, ezt a közép-kor történelméből is megtanulhatjuk. Például a XII. és XIII. században azért jászott oly fontos szerepet, azért birt akkora befolyással egész Itáliára a kis Florencz, mert virágzó iparral birt: e városban a selyem és gyapjú ipar több száz gyárt foglalkodtatott, a legtöbbnyire Spanyolhonból hozott nyersanyagokból évenként 80,000 végposztolt gyártottak; ide hozta ványolni, avatni Német- és Spanyolország, Frankhon és Belgium e nemű gyártmányainak nagy részét, s csak azután szállított el a Levanteba, hozzánk és a távolabbi keletre s északra; az ipar illetén kifejlése eszközlé azt, hogy Florenczben 80 bankszőr leszámoló hál volt, s hogy e kis status évi jövedelme 300,000 arany forintot vagy is 6 millió pengőforintot tett, tehát tetemesen meghaladta a nápolyi és arragoniai királyságok azon időbeli jövedelmét, meg azon jövedelmet, melyet N.-Británia és Irland a nagy

Erzsébet királyné idejében bevett. (Pechio: „Histoire de l'économie politique en Italie.“)

Az ipar érdekei köztudomásmi fontosságáról meg volt győződve Kolozsvár is, mielőtt Ráth Károlynak csak nevét is hallotta; sőt a Redoutteban tartott beszédéből itélve, azt merjük állítani, hogy van Kolozsvárt legalább 100 olyan iparos, kik ez érdekeket behatóbban ismerik, s azokat nálánál jobban tudnak védelmezni a törvényhozásban, mert Ráth Károly egész erejével sem lenne ott képes századrészannyit lendíteni az ipar ügyén, mint a mennyit Péchy Manó és Hajós János, mint államférfiak és politikusok, tehát okvetlenül nemzetgazdászok is használhatnak Kolozsvár iparos érdekeinek.

Azt mondjátok t. polgártársak: ez csak pusztá állítás. Bizonyítunk a tudomány elméletével ép úgy, mint a gyakorlati tapasztalat tényeivel.

Ha Ráth Károly beszédét olvassuk sehogy sem jöhetünk tisztába még csak a felől se: melyik nemzetgazdasági iskolához tartozik: a mercantil-rendszer hibe, avagy phisocraia, vagy éppen Smith Ádám követője? mert, hogy Liszt vagy Roscher műveit nem sokat szagatta — ez első tekintetre kiténik minden szavából. De az általa elmondottakból világos az is, hogy a nemzetgazdasági rendszerek névze sincs önmagával tisztában; olyan magasabb iparvédő programot tált Kolozsvár értelmes polgárai elé, mint az a leves volt, melyet a kolozsvári város ház előtt (1849 augusztus 15—16) táborzó muszkák készítettek: összetöltötték paszulyt, murkóst, egresést, pityókást, stb., stb., s kinalgattak egymást és nagyon jól esett nekik e pompás edél!

Vajjon izlik-e még ma is Kolozsvár értelmes polgárainak Ráth muszka-iparos leve? Alig hiszem; miután azonban tált Kolozsvárnak el kell mondanunk e nemzetgazdasági kőtfölékra, hogy Ráth Károly az iparos érdekek védelmének a-ját sem érti, tehát legjobb akarattal sem használhatna nekünk a törvényhozásban, mert ez nemzetgazdasági képességet felhulja.

Állija ugyan Ráth Károly, hogy ő tett „komoly elméleti tanulmány“okat, bárha ezeknek mi nyomát se találjuk beszédében, — sőt „gyakorlatból merített ismeretei“t olybá tünteti fel, mintha azokra bizon lehetne támaszkodni. Az önbizalom szép, hanem mi e támaszokat vizsgálva, fufavesszőknek találjuk, azokra pedig támaszkodni nem igen tanácsos — nemde polgártársak?!

Ha valamelyik kolozsvári jeles polgárnak (higgyék el, nem hizelek, de igaz, van polgártársaink közt akárhány derekabb Ráthnál) — eszébe jutna elmenni Soroksárra, s ott ismeretlenül magát országos képviselővé választatni (már ha t. i. Soroksár is küldene honatját a parlamentbe) — kinevetnék; és Ráth ur eljön hozzánk, s azonnal néhányszor jobb oldali polgár is bámolni kezdi az ő magafoku iparos képzettségét!!!

Ráth Károly maga bevallá, hogy e város viszonyait behatóan nem ismeri, hogy a nyilvános pályán aratott sikerrel nem dicsekedhetik, hogy nem bír „gyakorlati ékesszólással“ — a mint erről a Redoutteban mindenkit is meggyőzött; bevallotta tehát azt, hogy Kolozsvárnak mitsem tudna használni, hisz viszonyait nem ismeri, — be azt, hogy ha ismerné, még akkor sem tudna másként, mint hallgatva küzdeni Kolozsvár iparérdekeit mellett; már hogy ez azután ép akkora sikerert hozna reánk, milyéről maga Ráth mondá, hogy — „Ó, — ezt úgy hisszük, nem kell bizonyítgatnunk.“

Azonban azt tapasztaltuk Ráth beszéde folytán, hogy ha nem is szól ékesen, de ferdíteni tud, merészen, a minthogy itteni fellépte is rendkívüli bátorságról tesz tanúságot.

Azt állítá, hogy a magyar iparos-osztály ügye „eddig védtelen“ül hagyott. Azt hiszi Ráth Károly, hogy Kolozsvár polgárai még nem hallották híret a kolozsvári Nádas-völgyen levő indóháznak; azt hiszi, hogy Kolozsvár polgárai nem tudják, mit tett az ipar érdekeinek emelésére a Deák-párt, midőn: a vasutálózatot kiépíti, a meglevő kőutakat javítja, szaporítja; a postát, távirát kiébb terjeszti, tökéletesíti; midőn szak- és polgári, al- és főrealtanodákat állított, midőn a műegyetemet reformálta; midőn jeles szakembereket utaztat külföldre a nevezetesebb iparágak tanulmányozása végett, hogy azután ezektől tanulhassanak itthon levő iparosaink — másként, mint Ráth ur őket oktatni próbálta; azt hiszi Ráth ur, hogy a kolozsváriak mitsem tudnak az ipar és ezzel kapcsolatos kereskedelem és gazdaság érdekeinek illetén emeléséről, a Deák-párt eme vívmányairól, ezért úgy áll előnkbe, mintha ő karolná fel első a magyar ipar érdekeinek védelmét, mely „eddig védtelen“ül hagyott?!

Ugyan kiknek tartja ő Kolozsvár polgárait?

Nem sokat tesz fel róluk, ez bizonyos: Kólónben nem állana be nálunk legelőbb balpártinak, s mint ilyen nem akarná legelőbb velünk elhitetni azt, hogy

az a „béke és rend“ politikája, mely a jelen alkotmányt gyökerestől fel- és ki-akarja forgatni, azt, hogy az ily experimentumok használnak az iparosoknak! Igaz, hogy 1849-ben volt idő, midőn itt Kolozsvárt is 100 frtot adtak egy pár csizmaért, csak hogy pár napra e felséges vásár után a 100 frtos bankóért — nem adtak semmit.

Ráth ur maga sem tudja mit akar, azt sem, hogy mit beszél, kiténik ez eme szavából:

„A korlátlan szabadság minden téren csak akkor áldásos, ha annak előfeltételei megvannak“; bizony soha nagyobb, veszedelmesebb humbugot ennél nem olvastunk, mert a korlátlan szabadságot szabadságnak hívják igazi nevén, s ez meg mindenkire veszélyt hoz, mindig átkos, áldásos soha se lehet.

Legkézzelfoghatóbb bizonyítékát adá Ráth Károly annak, hogy az ipar magasabb érdekeinek védelmét úgy kísérelné meg, mint azon orvos, ki így szólna betegéhez: én önt bizon meggyógyítom — levágom a fejét! —

Ráth Károly — mint mondja — „a szabad kereskedelemnek ép oly feltétlen hibe — mint a szabad iparnak“. Feltalálta a bölcseleg követ.

Anglia akkor kezdé Smith tanait vallani és csak azon iparágakra névze, melyek tökéletesítésében annyira haladott volt, hogy bármely állammal a biztos siker tudatában szállhatott versenyre; a finomabb fényűzési cikkek — a francziákéra, oly beviteli vámot sózott, hogy ezek az e nemű angol iparágot otthon agyon ne nyomhassák. É-Amerika kereskedelme és ipara — ugy hisszük tudva lesz ez Ráth ur előtt is — tetemesen magasabb fokra fejlett, mint a miénk, még is iparának legtöbb ágát nagy beviteli vámoikkal védelmezi a hatalmasabb angol, franczia és német ipar ellen.

Hanem Ráth Károly mit sem ad ez élő tanulságokra; ő minket szembe mer állítani az angol, franczia és német iparral, mert hát ő a „szabad kereskedelem feltétlen hibe“, s így nekünk versenyezni kell, csak azért, hogy ő hibe maradhasson meg nem emésztett nemzetgazdasági elveinek — a mi iparunk meg elbukjék dicsőségesen, a Ráth-féle sikeres védelem csapásai alatt! Czafoljon meg!

Kétkedtek talán polgártársak?! Ám állítsátok birokra a 20 éves ifjával a 7 éves gyereket; nézzétek meg ez erdő fáit: míg a magfák ki nem yagattak az ifju sarjadék — lábra nem kap, mert a hatalmasabb koronája elveszi tőle az éltető napot, s gyökerei elszívják a föld életnedvét; — de nézzétek meg, hogyan versenyezhet az a kézműves, ki minden pár főtört és talpót külön vesz meg a gazdag gyárossal, azután meggyőződhetek arról, mily pompásan megvédeni Ráth elveivel azon Kolozsvár ipar érdekeit, a melynek viszonyait, mint bevallá ő nem is ismeri!

Jó tanácsokat ad ő nektek Kolozsvár iparosai:

korlátlan szabadság! és feltétlen szabad kereskedelem!

Pedig ő maga bevallja, hogy a külföldi iparczikkekért milliók özönlenek ki a külföldre, még is praktikusabb akar lenni É.-Amerikánál; elismeri Ráth ur, hogy „iparunkat versenyképpé kell tenni“ — tehát saját szavai szerint: még ma nem vagyunk versenyképesek, nem verhetjük le Angliát, hanem azért „feltétlen szabad kereskedelem“ korlátlan szabadság! —

Meg van írva Polgártársak! tudós emberek által, hogy

„ha valamely nemzet kifejtett kézmű erejét, gyár iparát mindig a nagyobb és tökéletesebb vetélyezete által megsemmisítenni engedné, oda jutna, hogy ha elzártnék azon országtól, mely őt gyártmányaival látta el — ismét és ismét a kezdet nehézségeivel kellene küzdenie.“ Nagy tanulság fekszik e szavakban.

Különben az ördög sem oly fekete, mint a milyennek festik, Ráth ur sem oly „föltétlen“ szabadkereskedő Smith Ádám, mint azt ő szóval hirdeti, mert beszédében többek közt azt is mondá, hogy bár a vádámokat elveti, még is, ha kellene még Ausztria-Magyarország közé is visszaállítaná a vámsorompót — a melyet ép a balközép legnagyobb nemzetgazdasági kapacitása, Ghyczy Kálmán itélte el a leghatározottabban.

Ráth Károly nemzetgazdasági rendszere és elvei ép úgy hangzanak, mintha valamely okos (?) építőmester így szólna:

én megpróbálom ezt a házat a földre építeni, de ha nem megy, mindamellett hogy a holdba se mehetek fel, a levegőben fogom azt felépíteni.

Megtapsolnátok-e Polgárok e nagy építész?! Alig hiszem.

Lám pedig Ráth Károly ilyen nemzetgazda és iparvédő: a nemzetgazdasági rendszereket próbálja összelegyíteni, mint olaft a vízzel; ugyan próbáljátok meg magatok is — lehet-e vagy sem.

Azért Polgártársak köszönjük meg Ráth urnak, hogy ide fáradozt, küldjük azonban a parlamentbe Kolozsvár országos képviselőinek:

Péchy Manó-t és Hajós János-t, kik szellemi iparosok is, de ismerik viszonyainkat; értenek a politikához és nemzetgazdasághoz is ékesszólók, tehát iparérdekeinket megvédeni tudják is, akarják is; mert azon parthívei, mely ez érdekek is már akkora szolgálót tett, s mivel a béke és rend politikája csak a Deák Ferencz lehet, éljenek a kik őt követik

PÉCHY MANÓ és HAJÓS JÁNOS!!!

Legújabb táviratok.

London, jul. 1. A „Times“ közli a német-franczia szerződést, mely a következő megállapított pontokat tartalmazza: A szerződés 8 nap alatt, szentesíthető. Franciaország a szentesítés után két óra fél milliórdot fizet, és a másik fél milliórdot 1873. martius 1-jén, mire a Marne és Haute departementek oda fognak, hagyatni. Egy milliórd 1874. mart. 1-jén lesz fizendő, mire a Vogeseket és Ardenne departementet ürítik ki, a németek; az utolsó egy milliórd 1875. ki. mart. 1-jén fizetendő, és erre Mourthe, Meuse departementek, valamint Belfort vára lesz kiürítendő; azonban szabadságában álland Franciaországnak, az odahagyás siettetése végett két milliórd lefizetése után szerződésileg megállapítandó egyéb pénzügyi kezességet nyújtani.

Páris, jul. 1. A pénzügyminiszter a kormány által kívánt összegnél sokkal nagyobb fölött rendelkeznek az aláírások fedezésére, a kormány azonban szilárdul el van határozva, hogy az aláírást ily módon nem engedí illusiussá tétetni, s fenntartja annak átalánosságát.

Berlin, jul. 1. A európai posta-kongresszus összefüvetele a 2 1/2 garasos átalános vitelbér, életbeléptetése tárgyában biztosítottnak tekinthető, s a jelen oroszországi magasabb vitelbér miatt fennforgott nehézségek elhárítván. — A jezsuita-törvény legközelebbi közététetik, úgy hogy a jövő hó elejéig életbe lehessen léptetni.

Zágráb, jun. 1. Az uniopárt ragaszkodik az országgyűlésre való választáshoz, a felirati vita előtt. A nemzeti párt clubja ma e fölött határozatilag tanácskozik, azért ma ülés nincs.

Bécs, jul. 1. A „N. Fr. Pr.“-nek táviratilag jelentik Prágából: A cseh-internationalisták által e hó 7-re tervezett munkás-gyülekezet elutaltott.

Bécs, jun. 1. A hitelsorsjegyek mai huzásának eredménye: 1189 sorozat 2. szám főnyerő, 3526 sorozat 93. szám 2-ik főnyerő, 2324 sorozat 43. szám 3-ik nyerő. A többi kihuzott sorozatok: 318, 577, 643, 1132, 1513, 1765, 1783, 1919, 2274, 3479, 4013, 4176.

Ne sózzuk el a levést!

(D.) Régi dolog, hogy a hol tartalom nincs, előáll a frázis.

Tisza László a baloldal nagygyűlésén (junius 30-án) nagyokat mondott — olyan dolgokról, melyeket aligha ért, s adott oly ígéreket, melyek teljesítésében ő maga hisz a legkevésbé.

Sámi és Ráth a magok módja szerint beszéltek. Sámi kedvesen társalgott rhapsodikus elfuuttatásával, és ha programot nem adott is, eszme és képzelem egymást kergettek beszédében, mint nyári égen a hulló csillagok. Ráth is hallott a nemzetgazdaságról harangozni, új nemzetgazdasági rendszert ugyan nem állított fel, de legalább balismereteit tárta elé, úgy a hogy tudta; például: a korlátlan kereskedelmi szabadság és a vámsorompók Ausztria és Magyarország között; az ipar érdekeinek képviselete, tehát érdekképviselet népképviselet helyett, de a mely — ha ő mondja — még sem érdekképviselet!

Ezek csupa új dolgok.

Tisza nem volt elemében, mert közjogi dolgokról már ő sem mert beszélni. Ide-oda kapkodott lég után, de csak annyit tudott pródukalni, hogy: a jobboldal a baloldal programját tette magáévá; a Deák-párt nem a tett, hanem a prédikáció; pártja; a baloldal ellenben meg is teszi azt, a mit a jobboldal csak prédikál.

Tisza azt mondá: a jobboldal csak prédikál, a baloldal pedig tesz, és így nem is a szavakban, hanem a tettekben van különbség a két párt között. Igaza van, tökéletesen igaza van: a jobboldal tesz, de karral, észszel, — a baloldal pedig szóval meg hanggal.

Tiszának, a ki a Deák-párt ténylet nem látta, mindjárt másnap elősoroltunk néhány oktatásügyi és közgazdasági tény. Rámutatunk Tisza urnak pártunk kézzelfogható tényekre, de fel is kérjük őt, lenne szíves ő is felmutatni pártja országos tényeit.

És ime az a teltpart — a baloldal hallgat; a jobb-
oldal tényeinek számhalmaza előtt megretrál; számokra
nem tud számokkal, tényekre nem tud tényekkel feljeli,
hallgat és ismét hallgat!! E hallgatás mindenesetre
arany rájok nézve, de a baloldal hívei is aranyat ké-
szíthetnének magoknak belőle, mert beláthatnák, hogy
az a „nagy ur”, a ki olyan szép és hangos szavakkal
huzogatja a jóhiszemű közönség száján végig a mézes
madzagot, annak a „nagy ur”-nak elfáll a száva, me-
gretrál, mihelyt tényeket kérnek tőle a „szép szó” he-
lyett. Láthatják már most polgártársak, hogy melyik párt
az, a mely csak prédikál és melyik az, a mely tesz. A
jobboldal szívesen elősorolja tényeit, ha kívánják a baloldal
irtózik a tényektől, mert nincs mit felmutatnia. Nemde
jobb lett volna nem ázni vermet másnak? most nem
hullottak volna be a prédikátorok a tények önásta ver-
mébe. Bizony sok derék polgárnak kinyílnak a szeme,
ha látják, hogy az a „nagy ur” és párta, a ki oly han-
gosan tud beszélni, nem bir egy árva tényt felmutatni,
melyet neki köszönhetne az ország, a jobboldal tényei
pedig halomszára feküsznek előttünk.

Különböző polgártársak a baloldal nagyhangu kor-
tesei csak madarat akartak csalni a lépre, mert ők tudják
a legjobban, hogy teltre nem képesek; hiszen maga a
jó Sámí így szól, mindnyájunk előtt: (Junius, 30-án)
„Őszintén bevallom, hogy viszonyaink ismerete után
arra hogy pártunknak a jövő törvényhozásban több-
sége legyen, nem is számítottam.” (M. Polg. 149.
sz.) sőt a mint a jó Sámí tovább mondá, az ellenzék
nem is a tevé az alkotás pártja, hanem csak arra való,
hogy az országban a közügyek iránti érdeket ébren tar-
tsa; az ellenzék a közéletben csak olyan, mint a tenger-
ben a só. Ezeket saját fületekkel hallottátok polgártár-
sok, még is azt mondta Tiszta, hogy a baloldal meg is
teszi azt, a miről a jobboldal prédikál; már most
láthatjátok, Sámí megmagyarázta, hogy a baloldal nem-
csak nem tehet, mert szándékában, (sőtfele) természe-
tében sincs; de a jelen pártállások mellett a többséget
nem is remélt ellenzék, e kisebbség mozdulni sem lesz
képes a jövő országgyűlésen. Ha a baloldal tehát vala-
mit, csak annyiban tehet, a mennyiben kezét fogva a
hatalmas jobboddallal, közös munkával dolgoznék a köz
javára. Magában véve a baloldal ezután még kevesebbet
tehet, mint a mennyire eddig képes lett volna, mert a
fővő országgyűlésen a jobboldal 2/3-ad szótöbbséggel
fog a baloddallal szemben állani. A baloddaltól nem vár-
hat az ország mai természete mellett semmit, hanem ha
leszáll a közjogi légvárákból az anyagi és szellemi re-
formok földjére és a Deák-párttal ugyanazon egy téren
indul meg a közös cél felé: akkor legalább azon józúti
savát képezheti a közéletnek, mely azt kedvessé, egész-
ségessé teszi, de így nem só, hanem limsó vagy ke-
serőső a baloldal, mely megkeseríti a közéletet. Pol-
gártársak, holnap az urnánál megmondhatjátok, mit
szeretitek jobban: a só-t, vagy a keserűsőt; a teltet
becsülnék-e többre, vagy a szót, avagy inkább izlik-e
néktek az elsőzött lévés?!

KÜLFÖLDI HIREK.

Páris, jun. 29. Az „Agence Havas” jelenti: A
hadi kártérítés lefizetésének módoszatára vonatkozólag

Francia- és Németország közt kötött szerződés Remusat
külgügyminiszter és gróf Arnim által ma este iratott alá.
A szerződésnek Thiers által javasolt főbb pontjai elfo-
gadattak, néhány más ponton lényegtelen változtatás
tétetett. A szerződés, melyben Thiers javaslatai teljes
figyelembe vétettek, hétfőn fog a kamara elé terjesztetni.

A „Voce della Verità” szerint a pápa egy a pá-
paság mellett harcolt katonákból álló társaság elfoga-
dásánál ezt mondá: Mi bátran bizalommal haladunk
előre. Mindemellett is még semmit sem látunk arra nézve,
hogy azt mondhatnók, mikép egy szebb hajnal s egy fé-
nyesebb nap fog tündökölni, mely egy jobb evangéliumi
kort. jelentene. Mi majdnem vakon haladunk előre a ben-
nünket környező sötétség közepette. Kérjük istent, hogy
űzze szét a sötétséget. Maradjanak önköi mindig hívek a
hithez.

Madrid, jun. 29. Ma jelent meg a kir. rendelet
melylyel, a cortes feloszlatatik. Ugyanezen rendelet
szerint az új választások aug. 24-re és a cortes ülési-
nek újra megnyitása sept. 15-re. tüzetnek ki. — Nem
valósul meg azon hír, mintha Cubában sribusterok száll-
tak volna partra.

A „Chronicle” szerint a külgügyminiszteriumhoz ér-
kezett tudósítások jelentik, hogy a genfi választott bíró-
ság Amerikának a közvetlen károkkra vonatkozó követel-
lései mellett fog ítélni.

Magyarországnak a bécsi világ- kiállítás iránti részvételének jelen állásáról.

Az eddigelő bejelentett magyarországi kiállítás
számát még ez idő szerint tüzetesen meghatározni nem
lehet; mert igen sok helyi bizottság még be sem küldte
az eredményeket; azonkívül naponként érkeznek újabb
bejelentések, mások telemes számmal biztos kilátásban
vannak.

A világtárlaton való részvételünk előrelátható vég-
összegére tehát most még sem mennyiség, sem minőség
tekintetében nem lehet következtetést vonnunk; egy vagy
más irányban mindenesetre jelentékeny változások fognak
beállni. E bejelentések általános jellege egyelőre csak
negatív irányban lehet constáltható; ma még csak any-
nyit mondhatunk, hogy egészben véve minőnek nem ta-
pasztallunk azokat, mily hézagok mutatkoznak és lesznek
betöltendők, hogy Magyarország a bécsi világkiállításban
valóban kiterjedt és méltó módon képviselve legyen, —
és ezt idejekorán és tartózkodás nélkül kell megmonda-
nunk és a rövid időt, mely a világkiállításban részt ve-
endő egyes országoknak járható, természetesség végeles
megállapításáig még hátra van, arra kell fordítanunk,
hogy a késedelmezőket serkentsük, a közönyöseket ál-
matagságukból felriasztjuk; azokat, kik a dolog iránt
még tájékozva nincsenek, saját előnyük és a kiállítás
legezészerűbb módja felől felvilágosítsuk, a kiállítás
ügye iránt netán uralkodó tévelyeket szétszasszuk, és
általában felkeltjük a hazafiai érzetet mindazokban, kik
nemcsak öhajjajuk, hanem maguk is hozzájárulhatnak ahoz,
hogy hazájok a más országokkal való békés versenyben
helyét becsülettel megállja.

Mindenekelőtt constáltnunk kell, hogy az érde-
lőds a kiállítás iránt az ország egyes vidékein igen kü-
lönöző mérvben nyilvánul, a mennyiben különben
egyenlő vagy legalább hasonló termelési viszonyokkal
bíró vidékek a bejelentések tekintetében részint igen jól,
részint csak jelentéktelen mértékben vannak képviselve.
Ezen különböző eredmény főokát talán leginkább a helyi
kiállítási bizottság különböző eljárásában kell keres-
nünk; mert míg ezek némely feladatuk színvonalán állva
és buzgóan működtek, máshol lanyha tevékenységet fej-
tettek ki, bár ezt sok esetben talán nem is annyira az illető
egyénségeknél, mint inkább a helyi viszonyok kedvez-
őtlen voltánál kell felrónunk.

Azon helyek, illetőleg helyi bizottságok között, me-
lyek a legbuzgóbb tevékenységet fejtették ki, és ennek
következtében, bár részben egyszersmind különbeni je-
lentőségük és kedvező viszonyaik folytán, a legszebb
eredményeket vagy már felmutatták, vagy biztosan vár-
nunk engedik, első sorban felemlítendő Nagy-Szeben,
Brassó, Kassa, Pozsony és Sopron.

Elismerésre méltó eredményeket jelezhetünk to-
vábbá Temesvár-, Pécs- és Békés-Gyuláról, több bányai
határörvidéki helyről, u. m. B.-Kubin, Fehértéplom,
Oravica stb.

Ellenben még semmi hírt sem vettünk több na-
gyobb vidéki központi helyekről, u. m. Kolozsvár, Sze-
ged, Kecskemét, Győr, Arad, Selmec és Fiume, mely
városok azonban, valamint még több, melyekre nézve
eddig csekélyebb eredményt, mint minőt joggal várni
lehetett, constáltnunk kellett, kötelességünk még meg-
teendik. (Vége következik.)

UJDONSÁGOK.

Kolozsvár, július 3. 1872.

— Féléves és évnegyedes t. előfizetőinket
kérjük, méltóztassanak előfizetéseiket mielőbb
megújítani, nehogy a lap megküldésében fenn-
akadás történjék.

A szerkesztőség.

— Képviselőválasztások eredménye: deák-
párti 201, ellenzéki 107, a Deákpart nyert ötven kerü-
letet, veszített 20 kerületet; többség (július 1. estig) 94.

— Király ő felsége a személye körüli magyar
miniszter előterjesztése folytán Raffay János kegyesrendű
áldozár, szentszéki ülnök, és a kolozsvári főelemi iskol-
ák igazgatójának, az egyház- és tanügyi terén 51 éven át
telt sikeres szolgálatai elismerésül a Ferencz-József-rend
lovag keresztjét adományozta.

— A bécsi világkiállításban jelentékeny helyet
fog a magyar erdészet elfoglalni. Képviselve lesz minden
erdészeti képzőművészt, továbbá különféle kitermelt állatok
által, de kiválóan egy 2000 akos hordó által is, melyet
a miniszterium rendeletéből Vinkovácson készítenek.

— A württembergi és szász királyok Bülich
Agost helybeli kir. udvari fényképésznél magyar jelmez
képeket rendeltek meg. A fényképész a napokban indított
utnak mindkét helyre egy-egy 180 képet tartalmazó,
igen díszes kiállítású albumot.

— Felvintz, július 1-én 1872. Tisztelt szer-
kesztő ur! Még is hallatlan indolentia, a mit a felvinczi
közönség az utazóközönség irányában elkövet, ugyanis

a pályaudvartól az országutig vezető rövid községi utat,
ámbar hogy eziránt többször a nyilvánosság útján fel-
volt szözlítve, még is e mai napig se porondoztatta ki
kellőleg, úgy hogy ezen száraz évszakba is a gőd-
rös hínálódzástól tengeri betegséget kap az utazó,
és ha az őszi esős idők beállanak, újból járhatatlanná
fog válni; azért az utazóközönség nevében újból is
fölkérjük Felvintz községe előjáróságát, ne enged-
jék elmulni a porondozásra nagyon is alkalmas idő-
szakot, s mentse meg az utazóközönséget az élet-
veszéllyel járó utazástól. Egy hunyadmegyei utazó.

— A repülőgép-mintát, mely a köztelken volt
kiállítva, mely Pesten érdekességéhez képest nem része-
sült elég figyelemben, feltalálójá szétszedette, s majdan
a bécsi világkiállításra viszi. Itt, daczára, hogy a kor-
mány által eszközöltetett bírálat a találmány figyelemre
méltó voltát elismerte, még annyi támogatásban sem ré-
szesült, hogy találmányával próbát tehetett volna. Pedig
mindössze is csak néhány száz forint volt szó. Nó majd
támogatni fogja Bécs, csakhogy aztán, mint annyi sok
találmánnyal történt, a feltalálás dicsőségét is magának
vindicáljandja.

— Prandau bárót, ki a horvát kiegyezésben
nagy tényező volt, a zágrábi tüzlőtő-egyetl éjjeli zenével
tisztelte meg. A báró ur a nép határtalan és osztatlan
tisztelőt és ragaszkodást bírja.

Távirati tudósítás a bécsi börzéről.

Július 2-ről: 5% Metalliques 64.50. 5% Nemzeti
kölesön 71.50. 1860-diki államkölesön 104.20. Bank-
részvények 852. Hitelrészvények 329.40. London 411.
20. Ezüst 108.75. Cs. kir. arany 5.32 1/2. Napóleondor 8.90.

Földtehermentesítési kötvények: Magyar 82. —
Temesi 80.50. Erdélyi 79.50. Horv.-Slavon 84. —

Felelős szerkesztő: Sándor János.

NYILTTÉR.

[29—40]

Titkos betegségeket és tehetetlenséget (elgyengült férfierőt)

gyógyít gyökeresen fényes és tartós siker
biztosítása mellett

HANDLER MÓR

orvos- és sebészudor, szülész és szemész.

Rendel naponként: délelőtt 11 órától 1-ig
és délután 3 órától 5-ig.

Lakik Pesten, Lipót-város, nádorutca 13. szám,
1-ső emelet 14. sz.

Díjjal ellátott levelekre azon-
nal válasz adatik.

Hivatalos.

Sz. 15543 — 1872.

Hirdetés.

A dohány-gyári és eladási javaknak az
1873 diki évben a kolozsvári dohánygyárból és
dohányár-raktárból az erdélyországi dohán-
ár-raktárba és azoktól vissza Kolozsvárra,
továbbá a kolozsvári és maros-vásárhelyi indó-
ház, dohángyár, dohányár-raktár és dohán-
bevaltó hivatal között teljesítendő fuvarozásra
személyi pályázat nyíltatik.

A szabályszerűen felszerelt 50 kros bélyeg-
gel és a vagyoni állást igazoló bizonyítvánnyal
ellátott irásbéli ajánlatok a kolozsvári m. kir.
pénzügyigazgatóság elnökségéhez folyó év
augusztus hó 12-én déli 12 óráig beadandók.

A m. kir. pénzügyigazgatóságtól.
Kolozsvárt, 1872. június 24-én.

Nem hivatalos.

(503)

Szerencseajánlatok

Szerencse és áldás Cohn-nál!

Hamburg város által biztosított
nagy pénzorszájkák

1 millió 860.000 taller.

Ez előnyös pénzorszájkák most is-
métel mezezes nyeremények-
kel szaporítottak, csak 58.000
sorsjegyből áll 5 kevés havak alatt 6
osztályzatban. Következő nyere-
mények letének biztosságnak.
m. 1 nyeremény esetleg 100.000 taller,
különbösen 60.000, 40.000, 24.000,
16.000, 12.000, 10.000, 3-szor 8000,
3-szor 6000, 4-szer 4800, 1-szer
4400, 2-szer 4000, 9-szer 3200, 10-szer
2400, 20-szor 2000, 4-szer 1600,
53-szor 1200, 103-szor 800, 5-szor
600, 2-szer 480, 205-szor 400, 255-szor
200, 5-szor 120, 340-szor 80, 14.610-
szor 44.40, 13.750-szer 20, 8, 6, 4 és
2 taller.

A második osztály nyeremény-
huzása hivatalosan
f. év július 17. és 18-ra

tételet, s erre a megújítás (Renovation)
egy egész eredeti sors-
jegynél csak 7 ft. o. é.

egy fél eredeti sorsjegy-
nél csak 3 1/2 ft. o. é.

egy negyed eredeti sors-
jegynél csak 1 1/2 ft. o. é.
A kormány bélyeggel ellátott ere-
deti 1.000-o-kal (nem ellátott) igérvénye-
ket vagy magán sorsjegyeket az összeg
hármeztett beküldése mellett a meg-
rendelőnek azonnal megküldöm a
legközelebbi vidékekre is.

A hivatalos huzási lejtrom és
a nyereménypénzek megküldése
megfontolom azonnal a huzás után
minden részvevőnek pontosan és
titoktartás mellett.

Üzletem közöndomságilag a legte-
gibb és legserenesebb, mi-
után a nalam megrendelték már
a legelső nyeremények 100.000,
60.000, 50.000, gyakran 40.000, 20.000,
még gyakrabban 12.000, 10.000 taller-
ral nyerték meg, s legutóbb e f. év má-
jus havában történt huzásnál a 80.000
tallerrel többre menő egész
összeget, a hivatalos nyer-
lejtromok tanúsága szerint
nalam nyerték meg.

COHN SAMS. LÁZ.

Hamburgban.

(6-complottia, bank- és váltóüzlete.

GUGGENBERGER PÁL

diszáru-kereskedésében Kolozsvártt, még mind foly

a végeladás.

hanem még csak jövő hó 15-ig fog tartani;

a t. cz. közönség tehát jól cselekedend, ha sietni fog szükségleteit ideje
korán, a mig t. i. elegendő választék van, fedezni, mert később nem lesz
alkalma oly valódi cikkeket, oly minőségben és oly jutányosan,
mint itt, bevásárolhatni.

Különösen vidéki kiskereskedők figyelmébe
ajánljuk e ritka alkalmat előnyös bevásárlásra.

[4851]

12—20

Ny. Gáman János örökösénél Kolozsvártt.